

deres Levebrød ved denne Industri, vil forsvinde, foruden at det danske Samfund derved vil lide et overordentlig stort Tab i økonomisk og anden Henseende.

I den af Erhvervsministeriets Industriudvalg den 1. December f. A. afgivne Betænkning I, der var foranlediget af Textilfabrikantforeningens allerede i Efteraaret 1924 til Erhvervsministeriet foretagne Henvendelse om Textilindustriens faretruende Stilling, er der givet en klar og omfattende Paavisning af, at Forholdene for de væsentligste Dele af den danske Textilvareproduktion maa betragtes som kriseprægede; men nævnte Udvalgs Undersøgelse af Industriens Forhold gjaldt kun Perioden indtil Foraaret 1925, og de siden da herskende Vilkaar har i en meget høj Grad og paa saa godt som alle Omraader betydet en Forværring af Forholdene, hvorved Industriens Modstandskraft yderligere er blevet undergravet. Først indtraf et ret pludseligt og meget betydeligt Prisfald paa Hovedraamaterialerne, Uld og Bomuld, hvilket paaførte Fabrikkerne et stort Konjunkturtab, og hen paa Sommeren 1925 begyndte Kronedeflationens skadelige Virkninger at gøre sig gældende for Textilindustrien først og fremmest derved, at den udenlandske Konkurrence automatisk steg i samme pludselige og omfattende Grad, som Kronestigningen skete. Dertil kom saa senere en ganske uimodstaaelig Varekonkurrence som Følge af den franske og belgiske Valutas stærke Fald, og endelig har den almindelige Svækkelse af Købeevnen hos den danske Befolkning, som den stigende Arbejdsløshed og den hele trykkede økonomiske Situation er Skyld i, gjort Depressionen i den danske Textilindustri fuldstændig indenfor alle de vigtigste Vareomraader.

Idet vi i øvrigt tillader os at henvise til den i Industriudvalgets Betænkning givne Fremstilling, skal vi til å jour-Føring af denne oplyse, at Textilindustriens Beskæftigelsesgrad udregnet paa det i Betænkningen benyttede Grundlag i Løbet af den Tid, der er gaaet siden Betænkningens Afgivelse, yderligere er dalet ca. 14 pCt. — fra 65,09 pCt. den 1. December 1925 til 51,75 pCt. den 1. September d. A. —, og der er, saa vidt det kan skønnes, ingen som helst Udsigt til, at der i den nærmeste Fremtid vil kunne ske en væsentlig Ændring til det bedre, men tværtimod nærmest til, at Beskæftigelsesgraden yderligere i Vinterens Løb vil blive formindsket. Den lille Opgang i Beskæftigelsen paa 200—300 Arbejdere, som er sket i Løbet af September Maaned, kan desværre ikke danne Grundlag for et lysere Syn paa Forholdene, idet Opgangen kun skyldes kortvarig Travlhed med Færdiggørelsen af visse Efteraars- og Vinterartikler. At den ringe Del af Produktionen, som endnu opretholdes under en saa lav Beskæftigelsesgrad for Fabrikkerne, som Tilfældet er, og under de stærkt skærpede indre Konkurrenceforhold, som Situationen har fremkaldt, gennemgaaende maa blive ganske urentabel, tør være en Selvfølge.

Til nærmere Belysning af de hermed skildrede Forhold henviser vi dels til den vedlagte Import- og Produktionsstatistik (Bilag I*) og dels til Bilaget for Beskæftigelsesgraden og Dansk Textilarbejderforbunds Medlemsstatistik (Bilag II). Fra Textilfabrikantforeningens Side fremlægges dernæst en Række Prøver og Kalkulationer (Bilag III) over Varer for de Omraader, paa hvilke den udenlandske Konkurrence i særlig Grad er overmægtig overfor den danske Produktion, idet Kalkulationerne er sidestillet med de aktuelle Kalkulationer for de tilsvarende danske Varer, hvilket samlede Materiale er blevet gennemgaaet af Dansk Textilarbejderforbunds Ledelse, der ikke har fundet noget dertil at bemærke.

Det vil af de hermed paaviste betydelige Prisforskelle fremgaa klart, at de nugældende danske Toldsatsers Beskyttelsesværdi for Textilindustrien gennemgaaende er uden effektiv Betydning, og vore Organisationer kan derfor ikke se anden Udvej til Redning for den danske Textilindustri, end at der paa en eller anden Maade skabes et midlertidigt Værn overfor den udenlandske Vareimport, det være sig enten ved Fastsættelse af en Kriseværnsafgift for Importen paa de særlig angrebne Vareomraader eller ved Importregulering, idet vi finder Anledning til eftertrykkeligt at understrege, at hvis der ikke snarest bliver foretaget effektive Foranstaltninger, vil det ikke være muligt at opretholde den hjemlige Produktion.

Vi gaar ud fra, at der uanset de forskellige politiske Anskuelser maa være fuld Enighed om, at en Ødelæggelse af vor Textilindustri betyder en Ulykke for hele Landet, og vi gentager derfor med den Styrke, som Selvopholdelsesdriften giver, vor Anmodning til den høje Regering og Rigsdag om, saa hurtigt ske kan, at foretage effektive Skridt for

*) Bilagene til denne Skrivelse er ikke medtaget her.